

סוד ההתמדה

לענן הרב חנוך בן פוי זצ"ל

חיינו, אשר היא כה רחוקה ומופלאה, היא ג"כ קרוב ומוחשה במלוא נשמתנו, כל זמן שאין אנו עוסקים להשכיח וכל זמן שאנו שומעים בקולנו הפנימי, המושך אותנו לת מקום לזכרונות המחיים אותה גם בימי שפלותה

6. אורות ישראל ה' ז'

כל ציורי העולם לא עשו שום רושם כלל על עצמיות הפנימית של כנסת ישראל. כל ההשקפות, כל מיני התרבויות ששלטו ושולטים ברוח האדם, מקצה תבל ועד קצהו, לא הגיעו להעביב אפילו נקודה אחת של יפעת האורה האלהי החפשית של כנסת ישראל. תמימה היא, תמימה אשר לא עלה עליה עול... זאת היא אמתתה של הנחמה העליונה המוצצה במערבא.

7. עולת ראייה א' עמ' קכז-קל'

ותננה בית המקדש באהרה בימינו... ונקריב לפניך קרבן תמיד

ההכרה באה, שכל הקלקולים הפרטיים באים רק מחסורנו של הארת החיים הכלליים. חרבן בית המקדש, שנטל כבוד מבית חיינו, הוא הוא הגורם שעולמנו נחשך, והנשמוח סובלות מצרים ומחשכים, ועל כן באים הגרעונות הנוראים המסבבים כל חטא, כלעון וכל פשע. על כן מוכרחת היא הנשמה הישראלית לבקש את תקונה בשרשה-ותבנה ביח המקדש, במהרה בימינו. / אותה השטיפה, של הקדושר התמידית, אשר אין מעצורים לה, ושהיא תמיד פועלת וחיה שזו היא הפעלת קדושת קרבן התמיד, היא נפגמה ביחוד ע"י חורבן ביהמ"ק. אף אם בעת רצון לפעמים אור קדוש מופיע מתוך מחבואו, הרי זהו רק מזמן לזמן, אבל המשך הקדושה התמידית... זהו דבר שאי אפשר להשיג אותו כ"א כשנקריב לפניך את קרבן התמיד, שזוהי סגולתו המיוחדת להכניס בקרב נפשנו, ובעולם ההויה בכללו, את יסוד חיי הקדש הזורמים תמיד באורם הבהיר.

8. אבות ו'

רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה, זוכה לדברין הרבה... נקרא ריע, אהוב, אהב את המקום, אהב את הבריות משמח את המקום, משמח את הבריות

מאומה לא נשא בעמלנו, אם לא נצרף אל רוממות המעשים את ההשבה אל תעופת הרעיון האצור... בהם... לא נבהל כלל מהמפחידים אותנו מתעופת המחשבה, האומרים שאנו מתאמרים לעלות מרומי שחקים באין סולם. לא כן, יש לנו סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה...

3. אורות התשובה תוספת תשובה ח'

אמנם ישנם דברים רבים שהם מעכבים את התשובה... אבל הדבר שהוא המעכב הראשי, שהוא כולל בקרבנו באמת את כל שאר העכובים... הוא המושג של ציור התשובה, המקושר שלא על פי אמת רק עם דלדול נפש, עם חולשה ורפיון והנמכת עץ החיים - הציור הזה באמת הוא פוגם גם בתוכן התשובה של כל יחיד במדה ידועה, אבל יתר מכל הוא מעכב את התשובה הכללית...

4. כחרי מאמר שלישי ה'

ומצנה המדמה להמציא הקדור שבצורות הנמצאות אצלו בעזר הזכרון, לדמות אליו הענין האלהי המבקש, כמו מעמד הר סיני ומעמד אברהם ויצחק בבה המורה, וכמו משכן משה וסדר העבודה וחול הכבוד בבית המקדש. וזולת זה הרבה. ומצנה השומר לשמר את זה ולא ישכחהו, ויגער המחשבי ושדיו מבלבל האמת ומספקו.

5. אורות התחיה ה'

כשאנו מקימים עתה מצות תרומה ומעשר, גם בשעה שאין לנו כל היסודות הממשיים שמצות אלו בנויות עליהן, "לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו", הנה החזיון מתיצב לפנינו... הנה המקדש על מכוננו... והנה אנו נושאים ברנה אלומות ארץ חמדתנו... והנה לפנינו מופיעים כהנים אנשי קדש משרתי מקדש ד' אלהי ישראל... והנה הלויים... פניהם הצוהלים ועדינים מזכירים לנו את זמרתם קדש... עוד נתראה בהר ד' במועד הקרוב ומה ירהב לבבנו לראות אלה כהני ד' וליווי בעבודת קדשם ובשירת עוזם. אשרי העם שככה לו אשרי העם שד' אלוהיו... האידיאלוגיה שלנו של שלמות

1. הקדמת הכותב לעין יעקב

בן זומא אומר שמע ישראל ... בן ננס אומר ואהבת לרעך כמוך ... שמעון בן פוי אומר את הכבש אחד תעשה ... עמר ר' פלוני על רגליו ואמר הלכה כבן פוי.

2. אורות התחיה ו'

חיים אנו עם הציורים הרוחניים שבשאיפה של נשמת האומה. כל מקום שניצוצות אור הללו גוזזים שם הננו מקושרים אליו בקשר של נשמה של חיים של כל היותנו, בין שיהיה מקום זה מקום ממשי, מדת ארץ, בין שיהיו מעשים שהציורים האלה כמוסים ביסודם, בין שיהיו מחשבות ורעיונות מאיזה מין שיהיו. מי שבא לקוץ סעיפים הללו, מי שממעט את חילם, את כבודם וחשיבותם אצלנו, הרי הוא ממעט את לשד חיינו ולנגדו אנו מתקוממים בכל מלא כחנו. בכללותה של התורה הכתובה והמסורה ובהשתרגות כל ענפיה ספון הציור הרוחני היותר עליון ומקורי של חפץ האומה... יש אשר ישלו החיים במהלכם ולא יעצרו כח ללכת עם הציורים הרוחניים, וייעף אז הרוח השואף להגשימם במעשה. אז תולד מבוכה והדעות מתפלגות. אמיצי הרוח יאמרו: החיים הם עלולי מחלה, אבל גם עלולים לשוב אל הבריאות השלמה... האידיאלים היקרים, הגנוזים בחיובי המעשים, מחויבים הם לצאת אל האור דוקא על ידי התגלמותם במעשים... לא נעזוב את הדגל, נשא ונסבל באהבה... הלא זה כבר יצאנו מהחוג של עמים ילדים קלי דעת, הקצים בפעולות רציניות שאין הנאתן בצדן... כשפוגמים את הרעיון, כשמתרחקים, על ידי השקוע בקטנות החיים הרגילים, מרוממות המחשבות העליונות... ממילא הולכים המעשים ונפגמים... עד שהם מתגלים בצורה קצופה המעוררת קפידה ושמוון... וכשהמעשים נפגמים לעומת זה הולך הרעיון ומתרחק, עד שהוא נהפך למין מחשבה קלושה, המעוררת גם היא בוז... מצד מרחקה מן החיים ומצד רפיון כחה לפעול עליהם. כדי למצוא תרופה לעומת מצב איום זה... אנו צריכים להתאמץ בכל היכולת בשמירת המעשים, לחררה ולאמץ, ארל לא לטמוד על חוחו זה רלרדו